

## Nr 820

Av herr **Wachtmeister**, angående kapitaliseringsprocenten vid 1970 års allmänna fastighetstaxering.

Vårt skogsbruk befinner sig som bekant i en svår lönsamhetskris. Starkt minskade försäljningspriser för skogsprodukter i samband med stegrade kostnader för skogens vård och avverkning har medfört, att den behållning, som skogsägaren får av sin verksamhet, under senare år högst väsentligt reducerats. Läget är kort sagt av den art, att man måste gå tillbaka till krisåren på 1920-talet för att finna motsvarigheten till nu rådande dåliga lönsamhet inom skogsbruket.

Uppskattningen av taxeringsvärdena för skogsfastigheter vid 1970 års allmänna fastighetstaxering måste givetvis ske med beaktande av detta krisläge. Till skillnad från »annan fastighet», vilken uppskattas efter allmänna saluvärdet, skall en skogsfastighet åsättas det värde, den kan anses äga vid uthålligt skogsbruk. Detta har författningsenligt vid de allmänna fastighetstaxeringarna i princip skett på så sätt, att det kapitaliserade värdet av skogsbrukets nettoavkastning, baserat på en viss tidsperiod, beräknas. För en riktig beräkning och avvägning av skogens taxeringsvärden är det därför nödvändigt, att kapitaliseringsprocenten noga beaktas, då den i väsentlig grad reglerar taxeringsnivån. Vid tidigare taxeringar har procenten i fråga uppgått till 6 % vid 1922 års fastighetstaxering, 4 % vid 1938 och 1945 års taxeringar och vid övriga fastighetstaxeringar till 5 %.

Det synes som om betydelsen av en riktig fixering av kapitaliseringsprocenten icke i tillbörlig grad alltid beaktats. Härför talar bl. a. den omständigheten, att man vid de båda senaste fastighetstaxeringarna varit nödsakad vidtaga tämligen inkorrekt reduceringar i rotvärdet för att uppnå skälig taxeringsnivå. Justeringarna, som dåligt rimmar med värderingsmetodiken, har otvivelaktigt inneburit en skev avvägning av taxeringsvärdena mellan olika skogsägare och därigenom motverkat ett av taxeringens huvudändamål.

Taxeringsnivån bör i första hand regleras genom en lämplig avvägning av kapitaliseringsprocenten. Den påtalade dåliga lönsamheten, som nu kännetecknar skogsbruket, motiverar obestriddigt en högre kapitaliseringsprocent än vid de närmast föregående taxeringarna.

Under hänvisning till vad ovan anförts får jag därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t

begära, att i skogsvärderingsinstruktionen för 1970 års allmänna fastighetstaxering kapitaliseringsprocenten bestämes till 6.

Stockholm den 28 januari 1969

Hans Wachtmeister (m)